

V

(Обявления)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (голям състав) от 19 ноември 2019 г. (преюдициално запитване от Työtuomioistuin — Финландия) —
Terveys- ja sosiaalialan neuvottelujärjestö (TSN) ry/Hyvinvointialan liitto ry (C-609/17) и Auto- ja Kuljetusalan
Työntekijäliitto AKT ry/Satamaoperaattorit ry (C-610/17)

(Съединени дела C-609/17 и C-610/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Социална политика — Член 153 ДФЕС — Минимални изисквания за
безопасността и здравето по отношение на организацията на работното време — Директива
2003/88/ЕО — Член 7 — Право на платен годишен отпуск от най-малко четири седмици — Член 15 —
Национални разпоредби и колективни трудови договори, които са по-благоприятни за защитата на
безопасността и здравето на работниците — Работници, които са неработоспособни поради заболяване
по време на платен годишен отпуск — Отказ за прехвърляне на годишен отпуск, когато непрехвърля-
нето не води до намаляване на продължителността на отпуска под четири седмици — Член 31, параграф
2 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Неприложимост при липса на хипотеза на при-
лагане на правото на Съюза по смисъла на член 51, параграф 1 от Хартата на основните права)

(2020/C 27/02)

Език на производството: фински

Запитваща юрисдикция

Työtuomioistuin

Страни в главното производство

(Дело C-609/17)

Ищец: Terveys- ja sosiaalialan neuvottelujärjestö (TSN) ry

Ответник: Hyvinvointialan liitto ry

в присъствието на: Fimlab Laboratoriot Oy (C-609/17)

(Дело C-610/17)

Ищец: Auto- ja Kuljetusalan Työntekijäliitto AKT ry

Ответник: Satamaoperaattorit ry

в присъствието на: Kemi Shipping Oy

Диспозитив

- 1) Член 7, параграф 1 от Директива 2003/88/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 година относно някои аспекти на организацията на работното време трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национални разпоредби и колективни трудови договори, които предвиждат предоставянето на дни платен годишен отпуск над предвидения в посочената разпоредба минимален период от четири седмици, като изключват възможността за прехвърляне на тези дни отпуск поради заболяване.

- 2) Член 31, параграф 2 във връзка с член 51, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкува в смисъл, че не се прилага при наличието на такива национални разпоредби и колективни трудови договори.

⁽¹⁾ ОВ С 13, 15.1.2018 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 21 ноември 2019 г. (преюдициално запитване от Högsta domstolen — Швеция) — CeDe Group AB/KAN Sp. z o.o., в несъстоятелност

(Дело C-198/18) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Регламент (ЕО) № 1346/2000 — Членове 4 и 6 — Производство по несъстоятелност — Приложил закон — Процедура за европейска заповед за плащане — Неплащане на договорно вземане преди обявяването в несъстоятелност — Възражение за прихващане, основано на договорно вземане, възникнало преди обявяването в несъстоятелност)

(2020/C 27/03)

Език на производството: шведски

Запитваща юрисдикция

Högsta domstolen

Страни в главното производство

Жалбоподател: CeDe Group AB

Ответник: KAN Sp. z o.o., в несъстоятелност

Диспозитив

Член 4 от Регламент (ЕО) № 1346/2000 на Съвета от 29 май 2000 година относно производството по несъстоятелност, изменен с Регламент (ЕО) № 788/2008 на Съвета от 24 юли 2008 г., трябва да се тълкува в смисъл, че не е приложим към иск, предявен от синдик на дружество в несъстоятелност, установено в първа държава членка, за плащането на стоки, доставени в изпълнение на договор, сключен преди образуването на производството по несъстоятелност по отношение на това дружество, срещу другото съдоговарящо дружество, което е установено във втора държава членка.

⁽¹⁾ ОВ С 190, 4.6.2018 г.